

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΕΞΩΦΡΕΝΙΣΜΟΙ

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Η ΜΟΔΑ

Τὸ κλίμα καὶ ἡ μόδα. Ἡ μόδα τῆς «Μπέλλ-Πούλ.» Τὰ κινούμενα θωρηκτὰ! Φυσίαι πρὸς χάριν τῆς μόδας! Ἡ ἔξαισι-σὰ στη μόδα ἐπὶ Γαλλίᾳς Ἐπικρατοῦσας. Ἡ θεωρία ἐνὸς γιαντροῦ. Ἐξωφρενισμοὶ καὶ παρφορῶνες. Ἐνα ἐπιτύμβιον, κλπ.

Ὅπως καὶ σ' ἄλλο φύλλο γράψαμε ἡ Μόδα δὲν ὑπῆρθε πάντοτε ἀνεξάρτητη. Δὲν τὴν ἐπέδωκαν πάντοτε ἡ μεγάλας μοδίστρες. Πολλὲς φορές τὴν κατέβησαν διάφορα πολιτικὰ καὶ ἄλλες φύσεις γεγονότα. Ἴσως εἰ μὴ λέει σχετικῶς ἡ ἱστορία :

Ἰστέρα ἀπὸ μιὰ ναυμαχία ὅπου ἡ γαλλικὴ φρεγάδα «Μπέλλ-Πούλ» κτετρόνησε τὴν ἀγγλικὴ φρεγάδα. «Λοῦθουσα» ἔλκυσσε τὴν στο Παρίσι μιὰ κόμμωση καὶ ἓνα εἶδος... καπέλλοματος, ἐντελὸς ἔξωφρενικῶν. Τὰ γαλλικὰ περίεργα ἀνακτομένη, κατακρομένη θαλασσὴ, περὶ τὴν ἀγριεμένη κίματα. Στὴν κορυφὴ τοῦ κεφαλοῦ ἦσαν βαλμένο ἔνα... κροῦτό μέ... ὀλόγητος πικνία, μὲ ὅλα τὰ κατάρτια, τὰ ἔξαρτήματα, τὰ κανόνια τοῦ ὄς καὶ μὲ τὸ πλήρωμά του ἀκόμη!

Ἡ γυναῖκες ποὺ ἀκολουθοῦσαν τὴν μόδα αὐτὴ ἦσαν ἀριστοκράτισσες καὶ ἐπειδὴ τότε ἡ ἀριστοκρατία ἐδωκίαν ἔσο μὲ φορεία, κατασκευάζονταν εἰδικὰ φορεία μὲ πέρα πολλὸ βελὸ ἢ καὶ χωρίς τινὸς, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ μεταβῶν μὲτα χωρίς νὰ τραχήρουν τα... κινούμενα κατὰ θωρηκτὰ. Τὸ πῶς περίεργος ὄμως ἀπ' ὅλα εἶνε ὅτι γιὰ τὸ βακαπέλλωμα τὸν γυναικῶν αὐτῶν, ποὺ ἦταν δυσκολώτατος εἶχαν δημιουργηθεῖ εἰδικὰ τεχνίτες, οἱ ὅποιοι ἐπειδὴ ἦσαν λίγους, συνῆθαι πολλές φορές νὰ μὴν μιὰ γυναικὴ μὲρες ὀλοκληρῶς στὸ σπίτι της μὲ τὴν... φρεγάδα της στὸ κεφάλι, περιμένοντας τὸν τεχνίτη, νὰ τὴν γράῃ!... Πράγμα ποὺ δὲχταν. — παρατηρεῖ κάποιος σύγχρονος — τὸ πὸς ἡ γυναῖκα, γιὰ ν' ἀκολουθῆσῃ τὴ μόδα, εἶνε πρόθυμη νὰ υποστῇ τῆς μεγαλύτερας θυσίας καὶ νὰ υπομείνῃ καὶ τὰ πῶς μεγάλα μαρτύρια.

Εἶνε γνωστὸν, εἶπε κάποιος, γιὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν σημερινὴ γυναικίαι μόδα :

«Ἡ κίρτα τάδε ἀγύρισε ἀπ' τὸ χροῖο, τὸν περίπλο, ἢ τὸ φέατρο ν τ ὄ θη κ ε καὶ ἐκαστήθηκα!»

Γιὰ τὴν ἐνδοῦστον ἐποχὴς ποὺ οἱ γυναῖκες περιεφέροντο στοὺς θρόνους περισσότερο... γυνῆς ἀπὸ σημεῖρα ἀκόμη. Τὴν ἐποχὴ τοῦ Λουίξ-Αντουανῶν π. γ. (κίρτα τὸ 1800) δηλαδή, οἱ γυναῖκες ἀνεκρίνοντο στοὺς θρόνους ντυμένες ὅπως σχεδὸν καὶ ἡ προημέρη, τὸν Εἶξ!

Ἡ μόδα αὐτὴ ὄφειλετο πρωτίστως στὴν ἐλευθερία τὸν ἦθὸς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀλλὰ καὶ στὴς ἰδέας περικλῶν ποιητῶν καὶ φιλοσόφων, τοῦ Ρουσσώ ἰδίως, οἱ ὅποιοι ἐκήρυξαν ὅτι ὁ ἀνθρώπος θὰ γινῆ εὐτυχὴς μόνον ὅταν ἐξαναεπιστρέψῃ, στὴν φυσικὴ τὸν κατάστασιν. Στὴ γέννησιν τῆς μόδας αὐτῆς εἶχε πολλὸ συντελέσει καὶ ἓνας γεννηλόλογος γιαντροῦ, ὁ Τρονκῆν ὁ ὅποιος λίγα χρόνια πρὶν ἀπ' τὴν Γαλλικὴ Ἐπανάστασιν, εἶχε ἐξελθάνει κυριαρχικῶς καὶ φαντασί μὲ τῆς θεωρίας του, ὀλοκληρῶς τὸ Παρίσι. «Τὸ ἀμῆτις, γράφει κάποιος σύγχρονος ἀνωκοῦντο ὅς τέτοιον βιβλίον ἀπὸν ὄντιον ὄλον κατακόου, ὄντιον γιὰ πολλὴ ὄσια, αὐτιμωτοῦν ἢ κίρησ ἔσο ἄπὸ τὸ αὐτίον του.»

Καὶ εἰ ἐδιδάσκαι λοιπὸν ὁ περίφημος αὐτὸς γιαντροῦ ποὺ εἶχε ἔτσι ἀνασταθῶς τὸ Παρίσι! Καὶ ποῦ ἀπὸ. Τὴν κατάρχησ, θαλασσὴ τὸν γιαντροῦν καὶ τὴν ἀντικατάστασὴν τὸν μὲ σηματικὰ ἀσκήσεις, μὲ κίρησ. Ὁ Τρονκῆν συνιστοῦσε στὴς πελάτισσῆς του, ὅς καλλίτερος δυναμικὸς τὴν κοποση. Καὶ στὴς πειὸ ἀριστοκράτισσας ἀκόμη, ἔλεγε νὰ κίρησ διάφορας χοντροκοιτέρας, νὰ σκῶνται τὸ περιόβι, τοῦς, νὰ σπονγαρίζον τὸ σαλὸν τοῦς, νὰ καταγίνονται μὲ δύο λόγια μὲ ἐργασίας ἐξεντηλικῆς. Φυσικὰ τὰ διδάγματα αὐτὰ, ἐπηρεάσαν καὶ τὴν μόδα. Καὶ ἔτσι ἐδημιουργήθηκα ἓνα λιτὸ καὶ ἄνετο γυναικίαι φορέμα, ποὺ ἀρχαι ἐλευθερο τὸ γυναικίαι σῶμα, τὸ ὅπολον ὄμως ἀγὰ-αγὰ ρομφόσης τῆς... ἐξελίξισος τὸν ἦθὸς, κατήγησε νὰ μὴ διαφέρε, πολλὸ,—ἐπὶ Μεγάλου Ναπολέοντος,—ἀπὸ τὸ κοστῶμα ποῦ... φοροῦσε ἡ Εἶξ στὸν Παράδεισο. Ὡς τόσο καὶ ἡ μόδα αὐτὴ—δὲν βάσταξε, πολλὸ.

Ἰστέρα ἀπὸ λίγος ὅταν ἐπαύσε πιά νὰ θεωρεῖται «εἶκα» τὸ νὰ ἀσκή-ται ἡ γυναῖκα καὶ νὰ εἶνε εὐθυστῆ, καὶ ἄρχισε νὰ κυριαρχῆ ὁ τύπος τῆς γλαμῆς, τῆς ἀφηνικῆς γυναικῆς,—τύπος ὁ ὅπολος ἐπέφρωσε, τῶ! νὰ κίρησ τέτοια θραυστὰ ἀργότερα καὶ στὸν τοπο μας ἰδίως.—ἐδημιουργήθησαν ἄλλες μόδες. Οἱ κίρησ ἀνέλογος τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τὸν, φοροῦσαν καὶ διακοσμητικὰ φορέματα καὶ καπέλλα τὸν ἡμερῶν τῆς «ἄ ἰ α ἰ θ ε ὄ ἰ α ἰ ρ» καὶ καπέλλα τὸν ἡμερῶν τῆς «ἄ ἰ α ἰ ρ»!

«Ἦρμαι ποῦ κικκοδικῆσῃ, σήμερα, ἔλεγε μιὰ κίρησ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὄντιον μὲν ἓνα καπέλλο... κικκαζῶνθεσῆσῃ!»

Ἄν ὄμως ἀντὶ τοῦ καπέλλου ποὺ ἔγινε τῆς ἔδωκαν ἓνα καπέλλο κατὰλληλο νὰ φορεθῆ ἀπὸ γυναῖκα ἐντελὸς κλονομένης ὑγείας:

«Ὅχι, ὄ, δὲν εἶπαμε καὶ ἔτσι, διακοσμητικὰ τότε ἐκείνη. Μὰ φαντασθῆκατε λοιπὸν ὅτι εἶμαι ἐτοιμοῦναι!»

Ἐτοιμοῦναι καὶ καὶ πικραπῶν ὅς τόσο εἶχαν κατακτήσει πολλές γυναῖκες μὲ τὴν μόδα ποῦθαλε τὴν γυναικίαι γλαμῆ, μαρκαμένη, μελαγχολικὴ καὶ ἀκαρφορῶμένη!...

Τὸ κίρησ γιαντροῦντορῶνικος καὶ συγγραφεῖς ἀκόμη, ἐφώνησαν ὅτι εἶνε προεὶρη ἐπικρίνοντο γιὰ τὴν γυναικίαι νὰ φορῆ, ροῦχα τόσο λεπτὰ. Οἱ πρῶνῆς τὸν πηγαίνον χαρμένῆς. Κίρημὰ γυναικίαι δὲν ἐνοῦσε νὰ ἀπιστοῦν, στὴν μόδα.

«Τὶ ἀποφῆς μιῶν, ἔγραψε κάποιος γιαντροῦ μὲ τὴν κίρησ στομαθῶν, γλαμῆς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εἰ ἀποφῆς μόδα, ἔκων τίς γυναικῆς, νὰ ἐπιζητοῦν τόσο ἀσάχηρα καὶ ἀπύσκατα, τὴν κατακοῦσῃ τῆς ἀποφῆς καὶ τῆς ἰγῆς τῆς, ποδοποτοῦσαι ὄντιον τοῦς νόμους τῆς ἡμοφῆς, ἀργηροῦσαι καὶ τὸ δουρῆσῃ ἡρῆος, ποδοποτοῦσαι νὰ νῶν ἀντοῦν ποῦ ὄντι ἡ κίρησ τῶν ὄντι ἡ ἀντοῦσῃ τῶν δὲν τῶς ἐκτεροῦν νὰ ἔκων, ἀποποκοῦσαι ἰσοποκοῦσαι — ὄντι ἀπὸ τῆς τῶν κίρησ τῶν ὄντι τὰ ὄντιον μὲ τὰ ὄντιον ἢ ὄντιον θὰ ἔκωνται νὰ τίς κίρησ!»

Ἐτσι, ἀφῆνι γυνῆς, ἐξανακροῦναι ὁ ἀγῆνος καὶ πικανθρωπος γιαντροῦ, ἐκτεροῦναι τοῦς ἀγῆμον, πηγαίνον τοῦς κίρησ ὄντιον μόνον ὅς τῆς ἰγῆς καὶ κίρησ μῆσῆσῃ ὄς ὄντιον ὄντιον ἀποποκοῦσαι μὲ θερμοκοῦσῃ κατὰ εἶκος βαθμοῦς μῆσῆσῃ ἀπ' τὴν ἔξω-τοῦσῃ, ἀπ' ὄντιον πικῆ, ἀπὸν ὄντιον ὄντιον τοῦς ἀπὸ ἰσοφῆς ὄντιον μόνον ὄντιον ὄντιον τῶν, ἔντι τὸ πῶς τῶσῃ τὸ κοῦ δαποῦσῃ τοῦς ἀγῆμον τῶν ὄντιον τῶν, τὸ ὄντιον δὲν εἶνε ἀκαρφορῶ σῶσῃ μὲ ἔκων ἀπὸ ὄντιον πῶς ἀπὸ ὄντιον κίρησ!

Ὁ καθῆμος ὁ γιαντροῦ, πὸς δικίον εἶχε! Ἦνε τρομακτικὸ τὸ τί θραυστὰ ἔκων τὴν ἐποχὴν ἐκείνη, στὰ ψυχρὰ ἰδίως κίρησ τὰ ἔλαφροτάτα αὐτὰ φορέματα τοῦ Λουίξ-Αντουανῶν! Ὡσῶν ἐπιδημικὰ ἐθέριζε κίρησ καὶ κοπέλλας τὸ κίρησ.

Καὶ φανταίται ὅτι στὸ τέλος, τόσο οἱ ἄνδρες τὸν ἐπίσημον τὴν μόδα αὐτὴ, ὄντιον κάποιος ἔβαλε τὴν ἔξρη ἐπιγραφῆν, στὸν τόπον τῆς ἀγαπημένης του κίρησ ἢ γυναικῆς:

Ἐνθάδε κεῖται

Ἡ Λουῖζα ἡ Φέδο

Ἐπίου ἐκαστοῦν

Θῆμα τῆς δουλοφροῆς

μόδας, τοῦ ἔλαφροῦ νενοῦματος!

Τὶ ἔξρη ὄμως οἱ ἄνδρες ἀπὸ μόδα!

Καὶ ἄν ζωντάνευσῃ ἡ Λουῖζα ἡ Φέδο δὲν θὰ ἐξανακροῦσε τάχῃ νὰ νουνηταί τὸ ἴδιον, ἔλαφρὸν τὸν καὶ πρῶν! Καὶ ἤξευρε ὅτι μποροῦσε νὰ τὸ πληροῦσῃ καὶ μὲ τῆ ἰγῆ τῆς ἀκόμη! Τὸ κίρησ στὰ κάλλη τὶ εἶνε ὁ πῶς! καὶ ποῦ γυναικίαι θὰ τὸ εἶπε σίγηρον. Καὶ γιὰ νὰ τὸ κίρησ καὶ ἰθῆξερ ἀσφαλῶς... **Κ. ΠΑΡΑΣΧΟΣ**

Αὐτοκοῦσῃς κίρησ τῆς ἐποχῆς τῆς Παύλοῦδῶσῃς